There are no translations available.

>From: Janko<janko@bestofliterature.com>

>To: redakcia <redakcia@bestofliterature.com>

>Subject: Spodny chobot

>Date: 17. 12. 2001 06:33

Ahoj Rasto chobot!

Elaborat som si v pokoji precital doma pri prijemnej hudbe a zistil som, ze aj ty mas hrozostrasne sny o tom, ze musime ešte raz zlozit maturitu. Tebe sa to nakoniec podarilo, pretoze sa Ti postavil chobot.

Ale opakujem, ja proti tomu nemam vobec nic, ide len o to, upozornit ta na tuto okolnost, ak by si si ju neuvedomoval.

Maj sa. Jano

>From: redakcia <redakcia@bestofliterature.com>

>To: "Ja" <jarik@bestofliterature.com>

>Subject: Pre Jarika

>Date: 19. 12. 2001 01:35

Dear Jarik,

stal sa zazrak, ze si sa konecne pustil do mojich spoviedok. asi nebude pre teba ziadnym nadprirodzenym prekvapenim, ked ti este teraz nenaznacim, kam cele toto moje knizne usilie smeruje, ale premilene na tomto faktiku je to, ze ja to uz viem a ty si pravdepodobne donuteny to tusit. dnes vecer vo mne dozrelo rozhodnutie, ktore sa mi valka z jednej polovicky hlavicky do druhej uz dost dlho - ako bude cela nasa drobucka kniha vyzerat. vies moj lubeny, ze jebolaabude najrozhodujucejsia forma, viac laka pekna formicka na babovku, ako babovcicka sama.

prerusenie: cely den som mal zapnutu zehlicku. skvele, skvele si vedies Dobosik, nastastie nic nezhorelo.

pokracujem: forma, ktorej sa mozes oddat ako bozskemu hriechu, forme, ktora ta schrumka ako prveho medzi prvymi presulozencami v nebi.

prerusenie: predsa len nieco zhorelo, prihorela mi fazulova poviedka. bude to kniha o nechcenych suvislostiach zivota ako neobjasnenej fatalnej entity. dufam, ze ti je to jasnejsie ako tvoj rozpustily zadok topiaci sa v matnych pojesennych ocmudenych leskoch Atlantiku.

kratky report z nepodstatnych udalosti tohto dna: dnes sa mi zapacila jedna baba v trolejbuse, vyzerala ako rodena Atlantidanka, o takej ty mozes v Amarike len snivat - a ona sa na mna pozerala a pozerala, az kym som nevystupil, ale ja som sa nemohol zdrziavat, ked som ta chcel prizvat k zrodu tejto knihy, co naveky nezmeni svet. ze uz som mozno z toho vonku, ze som sa rozisiel s Ivanou. chyba mi, ale zvladam to. ty uz mi chybas viac a to mas kozy minimalne o cislo mensie. takze sa tam moc nezasieraj a skoc na pivo na Slovensko.

ps. aj ty si nasiel kostru Astapovho psa? HAUU!

>From: "Ja" <jarik@bestofliterature.com>

>To: Janko<janko@bestofliterature.com>

>Subject: Orientacny beh

>Date: 20. 12. 2001 17:33>

Bravo, bravo, majster Jan! Prave sa vraciam z plaze zo Singer Island na Palm Beach Shores a zastavil som sa v kniznici, ze si odkontrolujem maily a tu ma potesila tvoja poviedocka! Len tak dalej!

Jerry Spalena Tvar

>Attachment

Ján Petrek

ORIENTAČNÝ BEH

Pri meste v lesíku usporiadali orientačný beh. Bolo tam veľa pretekárov. Najväčšími favoritmi boli však len dvaja. Boli to zvláštni pretekári, ale výkonní. Prvý sa vyznačoval tým, že veril len tomu, čo vidí. Naproti tomu, druhý videl len to, čomu veril. Preteky odštartovali. Obaja favoriti od začiatku zaujali čelné pozície. Ten, čo veril len tomu, čo vidí, pozrel na mapu, ktorej veril, lebo ju videl, zrovnal smer s buzolou, porovnal ho s krajinou a bežal. Aj druhý favorit bežal isto, hoci videl len to, čomu veril. Mapám ani buzolám neveril, preto ich nevidel, ale zato veril svojmu orientačnému zmyslu, ktorý ho neomylne viedol do cieľa. Ako sa dalo očakávať, obaja pretekári došli do cieľa takmer v rovnakom čase. Aké ale bolo ich prekvapenie, keď v cieli zistili, že ich už niekto predbehol. Pretekára, ktorý obom favoritom uštedril zdrvujúcu porážku, nikto nepoznal.

Kto ste, pýtali sa ho, keď stáli na stupni víťazov, on na najvyššom, oni na druhom a treťom stupienku.

Som ten, čo neverí tomu, čo vidí a nevidí to, čomu verí, odpovedal im.

Ako to, že sme vás nevideli na trati, ako ste nás predbehli, veď my sme určite bežali najkratšou trasou?

Veď ja som vás ani nepredbehol, odpovedal im. Vy ste bežali ako o dušu, pozrite sa na seba, tváre a ruky máte poškriabané od kríkov, váš úbor je celý zafŕkaný od blata, ste celí spotení a ledva sa držíte na nohách.

To je pravda, vy vôbec nevyzeráte zničene. Musíte mať neuveriteľnú kondíciu.

To je nepresné tvrdenie, že nevyzerám zničene. Ja nie som zničený. A kondíciu mám nulovú, poopravil ich.

Tak ako to, že ste dobehli do cieľa prvý?

Ja? Ja som nikde nemusel dobiehať. Vy ste najprv hľadali cieľ a potom, keď ste ho našli, tak ste za ním bežali, ako keby vám išlo o život. Ja som cieľ nehľadal, načo aj, veď aj keby som ho našiel, neveril by som mu a keby som mu aj veril, aj tak by som ho nevidel. Skutočnosť je taká, že som ani nevedel, že v nejakom cieli som, odpovedal im a ešte raz zamával jasajúcemu davu.

Potom zliezol zo stupňa víťazov, sňal si z krku vavrínový veniec, poďakoval sa usporiadateľom a odišiel do neznáma víťaziť v ďalších pretekoch.